

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 28.6.2010
COM(2010)335 final

**RAPORT AL COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI CĂTRE PARLAMENTUL
EUROPEAN**

**Raport anual 2010 privind politicile de dezvoltare și asistență externă ale Uniunii
Europene și punerea în aplicare a acestora în 2009**

SEC(2010)773

Răspunsul la provocările globale

În întreaga lume, anul 2009 a fost unul dificil. Impactul crizei prețurilor la alimente din anii 2007-2008 a fost agravat de criza economică și financiară care a creat o recesiune mondială. Uniunea Europeană a acționat rapid pentru a atenua impacturile negative asupra țărilor partenere. De asemenea, Uniunea Europeană și-a consolidat eforturile pentru a se asigura că aceste crize nu pun sub semnul întrebării progresele realizate în ultimii ani în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM).

Facilitatea pentru alimente a UE, instituită la sfârșitul anului 2008, pentru a face față crizei prețurilor la alimente a reprezentat una dintre platformele pentru acțiuni concrete. Din suma de 1 miliard EUR angajată în cadrul facilității, 837 de milioane EUR au fost alocate până la finalul anului 2009. Scopul facilității este acela de a elimina decalajul critic între ajutorul de urgență și asistența pentru dezvoltare pe termen mediu și lung. Criza economică și financiară care a început în a doua jumătate a anului 2008 a înrăutățit situația, în special în țările mai sărace. Se estimează că între 40 de milioane și 80 de milioane de oameni din țările în curs de dezvoltare se vor confrunta cu o sărăcie absolută din cauza crizelor. Pe baza propunerilor Comisiei Europene din aprilie 2009¹, s-a convenit asupra unei serii de măsuri cuprinzătoare, prompte, specifice și coordonate. Ca urmare, până la sfârșitul anului, 215 milioane EUR au fost deja angajate în cadrul așa-numitului mecanism FLEX pentru vulnerabilitate (V-FLEX) pentru a sprijini 11 țări africane și două țări din Caraibe în sensul reducerii deficitului de finanțare din bugetele naționale ale acestora pentru 2009. O sumă de 160 de milioane EUR a fost plătită până la sfârșitul anului 2009, diferența de 55 de milioane EUR fiind prevăzută pentru primul trimestru al anului 2010. De asemenea, analiza intermediară din 2009 a documentelor de strategie de țară a fost deosebit de promptă, ceea ce a permis Uniunii Europene să își adapteze programele individuale de cooperare la evoluțiile situației reale.

Comisia Europeană a avut un rol proactiv în cadrul mai multor forumuri internaționale (în special în cadrul G8, G20 și ONU) pentru a asigura luarea în considerare pe deplin a efectelor crizei financiare și economice asupra țărilor celor mai sărace și luarea de măsuri specifice pentru a ajuta aceste țări.

Anul 2009 a fost, de asemenea, marcat de eforturi sporite pentru abordarea impactului schimbărilor climatice. În pregătirea pentru negocierile de la Copenhaga privind clima, din decembrie 2009, UE și-a intensificat cooperarea și dialogul cu țările partenere în curs de dezvoltare. Comisia a emis o comunicare privind *Intensificarea finanțării eforturilor de combatere a schimbărilor climatice: un model european pentru acordul de la Copenhaga* pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să combată schimbările climatice². În decembrie, UE a convenit asupra unei finanțări inițiale rapide de 2,4 miliarde EUR anual pentru perioada 2010-2012, pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare în sensul adaptării la schimbările climatice și trecerii la strategii de reducere a emisiilor de dioxid de carbon. Intenția a fost și de a pregăti aceste țări pentru gestionarea sumelor mai mari reprezentând finanțarea pentru atenuare și adaptare, sume angajate pentru perioada următoare anului 2012. În 2009,

¹ Într-un document intitulat „Ajutarea țărilor în curs de dezvoltare pentru a face față crizei”

² COM/2009/475 final, 10.9.2009.

Alianței mondiale împotriva schimbărilor climatice (GCCA) i s-au alocat 35 de milioane EUR pentru sprijinirea țărilor sărace care sunt cele mai vulnerabile în ceea ce privește schimbările climatice, în special țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare. În februarie 2009, a fost publicată Comunicarea privind *Strategia UE de sprijinire a reducerii riscului de dezastre în țările în curs de dezvoltare*³. Aceasta are ca scop reducerea impactului dezastrelor asupra țărilor celor mai vulnerabile.

Relații active în întreaga lume

În anul 2009, Uniunea Europeană a organizat reuniuni la nivel înalt cu actori principali la nivel mondial, precum China, India și Rusia.

Relațiile politice cu America Latină au continuat să fie consolidate în 2009. În septembrie, Comisia a adoptat o comunicare care a creat un nou cadru de politică pentru relațiile între UE și America Latină. Facilitatea de investiții pentru America Latină a fost adoptată în decembrie, cu o finanțare de 10,8 milioane EUR pentru atragerea de investiții suplimentare în domeniul transporturilor, energiei, mediului și pentru sprijinirea sectorului social și a celui privat.

Negocierile cu țările din Africa, zona Caraibilor și Pacific (ACP) cu privire la cea de-a doua revizuire a Acordului de la Cotonou au fost lansate oficial în mai 2009. În anul 2009 a început procesul de analiză intermediară a celui de al zecelea FED cu scopul de a examina progresele realizate până în prezent și de a actualiza strategia de cooperare și alocarea fondurilor pentru țările în cauză.

Relațiile strategice cu Africa au fost consolidate în continuare în cadrul Strategiei comune UE-Africa, în vederea abordării în comun a provocărilor continentale și mondiale. Dialogul politic a fost intensificat, iar întocmirea foilor de parcurs pentru punere în aplicare în cazul a opt parteneriate tematice a avut ca rezultat progrese concrete în beneficiul ambelor continente.

Pornind de la puternica implicare a Africii de Sud în gestionarea conflictelor în Africa, UE și Africa de Sud și-au intensificat în mod semnificativ dialogul în materie de pace și securitate în 2009.

Prima reuniune la nivel înalt UE-Pakistan a avut loc la Bruxelles în iunie 2009. De asemenea, UE a finalizat negocierile privind un acord de parteneriat și cooperare cu Irak în noiembrie 2009, în vederea semnării acordului în 2010, oferind prima bază pentru relații contractuale între UE și Irak.

Parte a politicii europene de vecinătate (PEV), Facilitatea de investiții pentru vecinătate a finanțat 25 de proiecte în perioada 2008-2009 în domeniul transporturilor, mediului și energiei, precum și în sectorul social și cel privat, subvențiile ridicându-se la un total de 170 de milioane EUR. Aceasta a contribuit la mobilizarea unei sume de 7,35 miliarde EUR în investiții din partea instituțiilor financiare internaționale.

³

COM(2009) 84 final, 4.3.2009

Eforturile pentru atingerea ODM

În ultimii ani s-au înregistrat progrese generale în privința mai multor obiective și indicatori ODM. Totuși, aceste progrese nu sunt uniforme, iar unele țări și regiuni, în special în Africa Subsahariană, înregistrează întârzieri. De asemenea, perspectivele unui progres susținut sunt amenințate de criza economică globală, la care se adaugă schimbările climatice și efectele crizelor alimentare și a șocurilor petroliere anterioare.

În anul 2009, Comisia Europeană a elaborat documente pregătitoare în domeniile principale ale ODM legate de dezvoltarea umană, precum sănătatea, educația și egalitatea dintre femei și bărbați. Adoptarea acestor politici în 2010 va contura dezbaterile la nivelul UE cu privire la ODM și va contribui la aportul UE în cadrul reuniunii la nivel înalt a ONU pentru revizuirea ODM din septembrie 2010. Preocuparea Comisiei este ca UE să convină asupra unei abordări cuprinzătoare a modului în care poate fi accelerat progresul către atingerea ODM până în 2015 și a modului în care pot fi consolidate realizările pentru ca acestea să devină durabile. Mai multe inițiative, printre care o comunicare privind guvernarea fiscală în țările în curs de dezvoltare și o analiză a politicilor tematice în domeniul securității alimentare au fost, de asemenea, incluse.

Comisia a sprijinit sănătatea, educația, ocuparea forței de muncă, protecția socială și cultura printr-o varietate de instrumente și canale, inclusiv sprijin bugetar, în scopul consolidării sistemelor naționale și adaptării ajutorului la politicile naționale.

În calitate de membru al Consiliului director al Fondului mondial de luptă împotriva SIDA, tuberculozei și malariei (FGSTM) și reprezentând UE în calitate de finanțator important (872,5 milioane EUR din 2002 până în 2009), Comisia a continuat să îndeplinească un rol activ în această inițiativă și s-a implicat, de asemenea, activ în Alianța mondială pentru vaccinuri și imunizare (GAVI). Ca membru permanent al Consiliului director al inițiativei accelerate „Educație pentru toți”, Comisia s-a concentrat asupra eficacității ajutoarelor, asupra nevoilor statelor fragile și asupra aspectelor legate de guvernare.

Comisia și-a dublat eforturile pentru progresul ODM privind egalitatea între femei și bărbați. În 2009, sprijinul a fost direcționat către actorii nestatali pentru combaterea analfabetismului în rândul adulților și pentru promovarea dreptului femeilor la proprietate.

În conformitate cu ODM 7, Comisia s-a axat și pe aspectele importante din domeniul mediului, precum schimbările climatice, deșertificarea, biodiversitatea, pescuitul și conservarea pădurilor. A fost, de asemenea, continuat sprijinul pentru creșterea capacității țărilor în curs de dezvoltare de punere în aplicare a acordurilor multilaterale în domeniul mediului.

Pe parcursul anului, Comisia și-a continuat eforturile de a îmbunătăți disponibilitatea și calitatea datelor referitoare la ODM deținute de țările în curs de dezvoltare. Au fost efectuate studii ale datelor și s-a oferit sprijin pentru îmbunătățirea capacității statistice a țărilor în curs de dezvoltare. Situația se prezintă mult mai bine decât în anii anteriori, însă există în continuare lacune importante în ceea ce privește indicatorii utilizați pentru măsurarea ODM.

Menținerea relevanței și specificității politicilor

Consensul european privind dezvoltarea⁴ a stabilit pentru prima dată o viziune comună privind dezvoltarea din partea UE și a statelor membre. Principalele componente sunt: creșterea volumului și a calității ajutorului, o mai mare coerență a politicilor în materie de dezvoltare și prioritate pentru Africa. În 2009, la patru ani de la adoptare, Comisia a efectuat o evaluare preliminară a punerii în aplicare a Consensului, care a devenit un punct de referință valoros și acceptat la scară largă pentru toți actorii din domeniul dezvoltării.

Ajutorul în sine nu este îndeajuns pentru ajutarea țărilor celor mai sărace să se dezvolte, iar Comisia a depus eforturi semnificative în ultimii ani pentru a asigura compatibilitatea tuturor politicilor UE cu eforturile sale de a atinge ODM. Din acest motiv, coerența politicilor în materie de dezvoltare (CPD) reprezintă o contribuție suplimentară și necesară la dezvoltare.

În septembrie 2009, Comisia a emis cel de-al doilea raport important al său, cuprinzând 12 domenii de politică având un impact asupra dezvoltării. Acestea sunt schimburile comerciale, mediul, schimbările climatice, securitatea, agricultura, pescuitul, dimensiunea socială a globalizării, ocuparea forței de muncă și condițiile decente de muncă, migrația, cercetarea și inovarea, societatea informațională, transportul și energia. Un alt domeniu în care Comisia încearcă să identifice sinergii pozitive cu obiectivele de dezvoltare este buna guvernare în ceea ce privește fiscalitatea.

Raportul indică în mod clar impactul puternic pe care UE îl are, prin intermediul gamei sale largi de politici, procese și instrumente, asupra țărilor în curs de dezvoltare. În domeniul cercetării, mediului și energiei, politicile UE au avut un impact pozitiv. În domeniul cercetării, UE și țările în curs de dezvoltare lucrează împreună în domeniile de interes pentru țările în curs de dezvoltare, precum sănătatea sau securitatea alimentelor. Cercetătorii din țările în curs de dezvoltare sunt încurajați să participe la programele de cercetare și la schemele de mobilitate. În ceea ce privește politica în domeniul mediului, UE a luat inițiativă în protecția pădurilor din întreaga lume. În cadrul inițiativei sale privind aplicarea legislației, guvernarea și schimburile comerciale în domeniul forestier (FLEGT), Uniunea Europeană importă din țările partenere doar lemn certificat, pentru a combate exploatarea forestieră ilegală. În sectorul energiei, obiectivul obligatoriu în temeiul Directivei privind energiile regenerabile (20% din energie din surse regenerabile până în 2020) va stimula exporturile de biocombustibili din țările în curs de dezvoltare. În temeiul unei scheme de viabilitate, importatorii de biocombustibili au obligația să respecte criteriile de mediu și să raporteze eventualele impacturi negative economice și sociale în țările terțe.

Pornind de la aceste experiențe și de la lecțiile învățate, Consiliul de Miniștri a avizat favorabil⁵ în noiembrie 2009 cinci domenii de acțiune prioritară în cadrul existent al

⁴ Consensul a fost avizat favorabil în decembrie 2005 de președinții Comisiei, Consiliului și Parlamentului.

⁵ Coerența politicilor în favoarea dezvoltării: stabilirea cadrului de politică în vederea unei abordări la nivelul întregii Uniuni (COM(2009)458 final)

celor 12 domenii de politică: schimburi comerciale și finanțe, schimbări climatice, securitatea alimentelor, migrație și pace și securitate.

Măsurile în vederea punerii unui accent mai mare pe dezvoltare în cadrul politicilor externe ale UE trebuie corelate cu politici interne solide în țările în curs de dezvoltare. Pentru UE, guvernanța este esențială pentru combaterea sărăciei prin îmbunătățirea climatului de investiții și a gestionării finanțelor publice, reducerea corupției, îmbunătățirea bunei guvernante în domeniul fiscal și a colectării veniturilor pentru dezvoltare, consolidarea instituțiilor „de contrapondere” în vederea îmbunătățirii responsabilității și stabilității. Deși recunoaște că îmbunătățirea guvernantei democratice este un proces intern în fiecare țară, Comisia este hotărâtă să abordeze guvernanța democratică atât ca domeniu specific de politică, precum și ca aspect transversal, care vizează toate programele și sectoarele. De exemplu, UE continuă să aducă în discuție periodic problema egalității între femei și bărbați, precum și a drepturilor femeilor în cadrul dialogurilor pe teme legate de drepturile omului și a dialogurilor politice cu țările partenere. În unele țări, Comisia sprijină proiecte care abordează chestiunea copiilor afectați de conflictele armate și a violenței împotriva copiilor. Pentru prima dată în 2009, a fost organizat un atelier regional privind popoarele indigene, minoritățile și discriminarea pe criterii de apartenență la o castă, cu accent pe Asia de Sud și de Sud-Est. Buna guvernare și respectarea drepturilor omului în țările partenere nu doar îmbunătățesc calitatea ajutorului acordat de UE, ci se numără printre valorile fundamentale ale UE.

Ajutorul european – sume mai mari, utilizate mai bine

UE (27 de state membre și Comisia Europeană) și-a reconfirmat poziția ca furnizor principal de ajutor pentru dezvoltare în 2009, punând la dispoziție mai mult de jumătate⁶ din asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) la nivel global, respectiv 48,2 miliarde EUR. Doar Comisia a angajat 12 miliarde EUR și a plătit 10 miliarde EUR.

În 2009, Comisia a continuat să îmbunătățească eficacitatea ajutorului pe care îl oferă. Aceasta s-a aflat în prima linie a inițiativelor adoptate de forumurile la nivel înalt privind eficacitatea ajutoarelor organizate de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică/Comitetul privind asistența pentru dezvoltare (OCDE/CAD). Pentru a accelera progresul și pentru a demonstra rezultate concrete în timp util în perspectiva următorului forum de la Seul din 2011, Comisia a acționat în calitate de catalizator și coordonator pentru îmbunătățirea sinergiilor între statele membre. Aceasta a permis adoptarea de către Consiliu a unui cadru operațional UE, în noiembrie 2009, care vizează în primul rând principalele trei priorități privind eficacitatea ajutorului asupra cărora s-a convenit în cadrul ultimului forum de la Accra în 2008: reducerea fragmentării ajutorului prin diviziunea muncii în rândul donatorilor, creșterea utilizării sistemelor naționale și îmbunătățirea calității cooperării tehnice. În acest context, Comisia a adoptat un plan de acțiune ambițios în ianuarie 2009.

⁶ Membrii UE 15 ai Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică/Comitetului privind asistența pentru dezvoltare (OCDE/CAD) reprezintă 56% din totalul membrilor Comitetului privind asistența pentru dezvoltare din cadrul OCDE.

Comisia și-a menținut preferința de a acorda ajutorul sub forma sprijinului bugetar (a se vedea mai jos) și a reformat modalitatea în care oferă asistență tehnică pentru ca beneficiile acestora să fie mai viabile. Comisia cooperează mai strâns cu alți donatori și chiar delegă statelor membre UE responsabilitatea punerii în aplicare pentru unele dintre programele Uniunii Europene de sprijin. UE a extins ajutorul necondiționat într-o mare măsură și și-a modificat abordarea în privința condițiilor și a luat măsuri pentru ca ajutorul pe care îl oferă să fie mai previzibil și mai transparent.

Comisia cooperează strâns cu organizațiile internaționale, în special ONU și grupul Băncii Mondiale. În 2009, au fost semnate acorduri pentru o sumă totală de 935 de milioane EUR în cadrul sistemului ONU, reprezentând aproximativ 10% din totalul angajamentelor UE privind ajutoarele. Acordurile semnate cu grupul Băncii Mondiale s-au ridicat la 469 de milioane EUR. Deși aceste fonduri sunt gestionate de organizații internaționale în conformitate cu propriile lor proceduri, Comisia verifică dacă fondurile sunt gestionate corect în conformitate cu standardele și, după caz, procedurile UE. Acordurile operaționale care stabilesc mandatul pentru desfășurarea acestor controale (verificări) au fost semnate în 2009 cu ONU, grupul Băncii Mondiale și Fondul Monetar Internațional. Acordul cu FMI a facilitat, de asemenea, cooperarea Comisiei cu acesta în privința programelor de combatere a spălării banilor.

În ceea ce privește cooperarea dintre Comisia Europeană și autoritățile locale, în anul 2009 s-au înregistrat primele etape de punere în aplicare a strategiei definite de Comisie în Comunicarea sa privind *Autoritățile locale: actori în slujba dezvoltării*⁷ din 2008. Prima „Adunare pentru cooperare descentralizată”, reunind peste 300 de reprezentanți ai autorităților locale din UE și țările în curs de dezvoltare, a avut loc la Bruxelles în decembrie 2009. Pe parcursul anului, s-a urmărit cooperarea cu actorii nestatali, atât în privința implicării acestora în definirea strategiilor de dezvoltare, cât și în privința rolului acestora de coordonatori ai punerii în aplicare a acțiunilor pentru dezvoltare.

Oferirea de sprijin bugetar

Sprijinul bugetar este un mecanism preferat pentru punerea la dispoziție de către Comisie a ajutorului, în conformitate cu principiile creșterii responsabilității locale, promovării capacității de dezvoltare în țările partenere, asigurării alinierii ajutorului la politicile naționale și reducerii costurilor de tranzacționare ale punerii la dispoziție a ajutorului.

Sprijinul bugetar este un mecanism în cadrul căruia fondurile sunt transferate către trezoreria națională a țării beneficiare, în contextul îndeplinirii condițiilor convenite pentru efectuarea plății. În cursul anului 2009, Comisia a angajat astfel 2,4 miliarde EUR din fondurile de ajutor ale UE pentru cooperare externă⁸. Fondurile sunt oferite fie ca sprijin bugetar general (SBG), prin care se susține punerea în aplicare a unei politici/strategii naționale de dezvoltare, fie ca sprijin bugetar sectorial (SBS), pentru a ajuta țara parteneră să înregistreze progrese într-un anumit sector.

⁷ COM2008(626), 8.10.2008

⁸ Aceste ajutoare includ doar ajutoarele gestionate de Oficiul de Cooperare EuropeAid.

În 2009, angajamentele SBG au reprezentat 35% din toate operațiunile de sprijin bugetar noi, ridicându-se la 869 de milioane EUR. Toate cele 23 de țări beneficiare au fost din regiunea ACP. În 2009, aproximativ 10% din operațiunile SBG noi au fost direcționate către țări aflate în situații fragile (a se vedea caseta).

Utilizarea SBS a crescut ușor în 2009. Totalul angajamentelor SBS s-a ridicat la 1,6 miliarde EUR, aproximativ 65% din operațiunile de sprijin bugetar noi din 2009. S-a recurs la sprijin bugetar sectorial în practic toate operațiunile de sprijin bugetar noi din afara regiunii ACP. În țările din vecinătatea UE și în Africa de Sud, operațiunile de sprijin bugetar se concentrează asupra educației și formării profesionale, reformei sectorului sănătății publice, gestionării apei și apelor reziduale, transporturilor, mediului și ocupării forței de muncă și învățământului primar. În Asia, toate angajamentele au fost direcționate către sectoarele sociale. În America Latină, principalele sectoare au fost educația și coeziunea socială. În regiunea ACP, operațiunile SBS au vizat sectoarele tradiționale (drumuri, sănătate și educație), precum și unele sectoare noi emergente precum agricultura descentralizată și dezvoltarea resurselor umane.

Pe baza unei prezentări înaintea OCDE/CAD, UE testează în prezent o nouă metodologie de evaluare a sprijinului bugetar. Evaluări pilot au fost lansate în 2009 în Tunisia, Mali și Zambia. Dacă testele pilot vor avea rezultate pozitive, metodologia convenită care va oferi proceduri armonizate de evaluare în toate țările beneficiare va fi disponibilă până la jumătatea anului 2011.

Evaluările geografice ale Comisiei finalizate în 2009 arată că în aproximativ toate țările și regiunile, trecerea la sprijinul bugetar a avut un impact pozitiv, de exemplu asupra dialogului cu țările partenere, asupra coordonării donatorilor, gestionării finanțelor publice și reformei politicilor în țările beneficiare. Aceste constatări se bazează însă pe un număr limitat de cazuri și nu pot fi generalizate.

Consolidarea sistemelor de gestionare a finanțelor publice (GFP) continuă să fie esențială pentru punerea la dispoziție a sprijinului bugetar, pentru a asigura că guvernele răspund de utilizarea bugetelor acestora, în fața propriilor contribuabili și a contribuabililor din Uniunea Europeană. Metodologia cheltuielilor publice și a responsabilității financiare (CPRF), dezvoltată de Comisie împreună cu Banca Mondială și o serie de alte organizații, este utilizată pentru a stabili bazele pentru a evalua dacă țările înregistrează progrese în ceea ce privește sistemele lor GFP. Din iunie 2005 până la sfârșitul anului 2009, evaluările CPRF au fost efectuate în 105 țări, din care 62 sunt din regiunea ACP. Această cifră cuprinde aproximativ toate țările care beneficiază de sprijin bugetar din fondurile UE.

Se organizează cursuri de formare pentru îmbunătățirea capacității personalului Comisiei de a elabora și pune în aplicare programe de sprijin bugetar. Aceste cursuri sunt de obicei deschise funcționarilor din cadrul guvernelor țărilor partenere și personalului altor agenții donatoare.

Comisia Europeană consideră că pentru anumite țări fragile în situații post-criză sau post-conflict, sprijinul bugetar reprezintă cea mai adecvată modalitate de acordare a ajutorului, chiar dacă aceste țări nu se califică în mod oficial pentru acesta. În opinia Comisiei, sprijinul bugetar poate facilita stabilizarea și poate evita deteriorarea ulterioară a situației economice și politice. Din acest motiv, Comisia a elaborat în 2009 noi orientări pentru ajustarea criteriilor pentru sprijin bugetar la situația specifică a acestora. Prin urmare, programele de sprijin bugetar vor fi elaborate în așa fel încât riscurile să fie atenuate, asigurându-se în același timp valorificarea corespunzătoare a conjuncturii favorabile în perioada imediat următoare unui conflict sau unei situații de criză. → Pentru informații suplimentare a se vedea punctul 5.1.2 din raportul complet .

Eforturile depuse pentru atingerea rezultatelor

Comisia depune eforturi pentru evaluarea impactului acțiunilor sale în materie de cooperare pentru dezvoltare. Acest demers este considerat de toți donatorii o prioritate importantă și contribuie la direcționarea ajutorului acolo unde este cel mai eficient. Până în prezent, majoritatea donatorilor s-au axat mai mult pe contribuție, cheltuieli și aspecte tehnice și mai puțin pe rezultate, impact și sustenabilitate. Măsurarea rezultatelor, a impactului și sustenabilității proiectelor și programelor este un aspect esențial pentru evaluarea efectelor ajutorului asupra eradicării efective a sărăciei.

În practică, în ultimii ani, Comisia a încercat să își ridice standardele cu privire la punerea în aplicare a ajutorului, controlul calității, responsabilitatea și monitorizarea rezultatelor. Comisia a efectuat o reformă a proceselor proprii în vederea simplificării, punerii unui accent mai mare pe calitate și rezultate și alinierii la obiectivele privind eficacitatea ajutorului convenite la nivel internațional. De asemenea, Comisia a elaborat forme mai dinamice de parteneriat cu beneficiarii și cu alți donatori, și-a simplificat procedurile și a clarificat normele pentru acordarea ajutorului și punerea acestuia în aplicare.

În 2009, eforturile au vizat în principal următoarele:

- punerea în aplicare a reformei cooperării tehnice a Comisiei pentru îmbunătățirea eficacității ajutorului. Elementele esențiale în această etapă au fost dezvoltarea de orientări și crearea unui sistem de monitorizare a rezultatelor reformei;
- adoptarea mai multor instrumente metodologice în 2009 pentru simplificarea și eficientizarea punerii în aplicare a ajutorului extern al UE;
- dezvoltarea competențelor și a capacității personalului implicat în punerea la dispoziție a asistenței externe la nivel central și la nivel de delegații;
- o revizuire a principalului instrument de calitate pus în aplicare în etapa de proiectare a ciclului de viață al proiectului, care este un mecanism de analiză *inter pares* denumit oQSG (*office Quality Support Group*) și care în 2009 a cuprins aproximativ 100% din proiectele și programele eligibile.

Comisia are un program activ de evaluări: 19 evaluări noi au fost lansate în 2009. Principalele concluzii ale evaluărilor încheiate indică faptul că programarea, punerea în aplicare și eficacitatea sunt adecvate în majoritatea cazurilor. Eficiența și

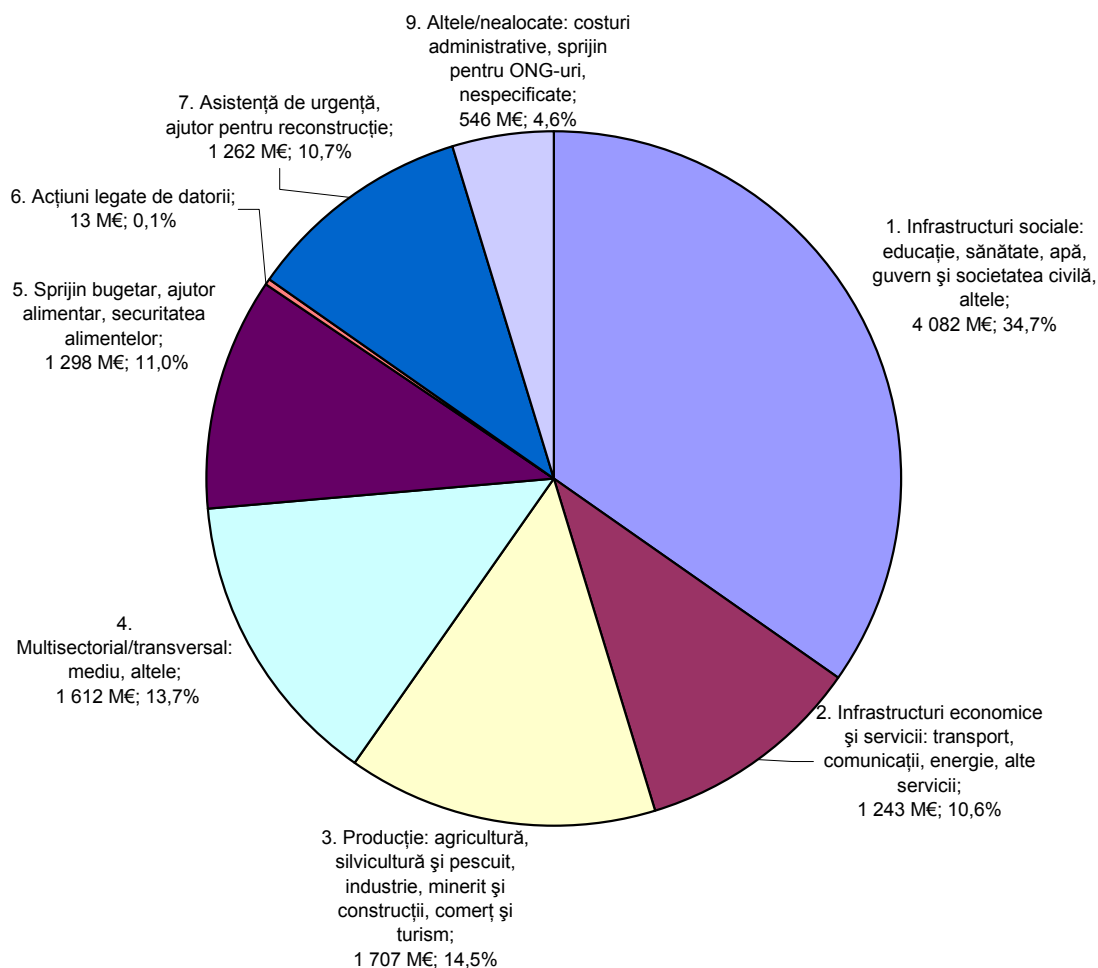
sustenabilitatea sunt considerate în continuare punctele slabe. Intervențiile UE generează un impact pozitiv, însă nivelul de asumare de către țările partenere ar trebui să crească.

În 2009, au fost întocmite în total 1 548 de rapoarte de monitorizare orientate asupra rezultatelor (ROM). Aceasta reprezintă o creștere de 24% comparativ cu anul 2008. Rezultatele pentru 2009 arată că performanța proiectelor s-a îmbunătățit comparativ cu anul 2008.

Pe scurt, Comisia a acționat rapid pentru a aborda problemele provocate de crizele din perioada 2008-2009 și pentru a asigura maximizarea impactului resurselor sale. UE și-a demonstrat capacitatea de a inova și de a-și adapta instrumentele de ajutor pentru a face față noilor provocări. Dinamica acestui proces a creat noi sinergii și rezultate mai concrete.

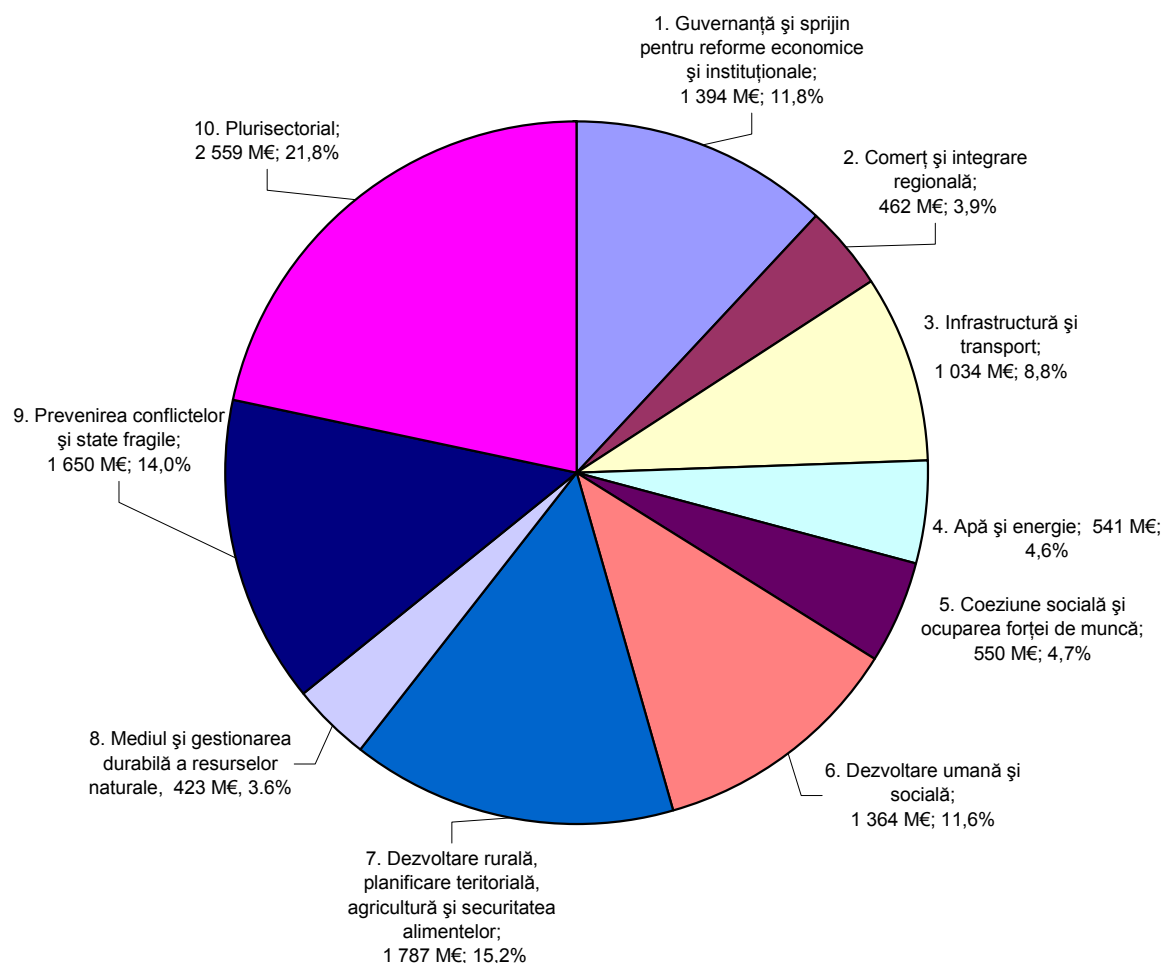
Comisia va continua să depună eforturi pentru atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, obiective care vor face obiectul unei importante revizuii la nivel internațional în 2010.

Graficul 1: Defalcarea AOD pe sectoare

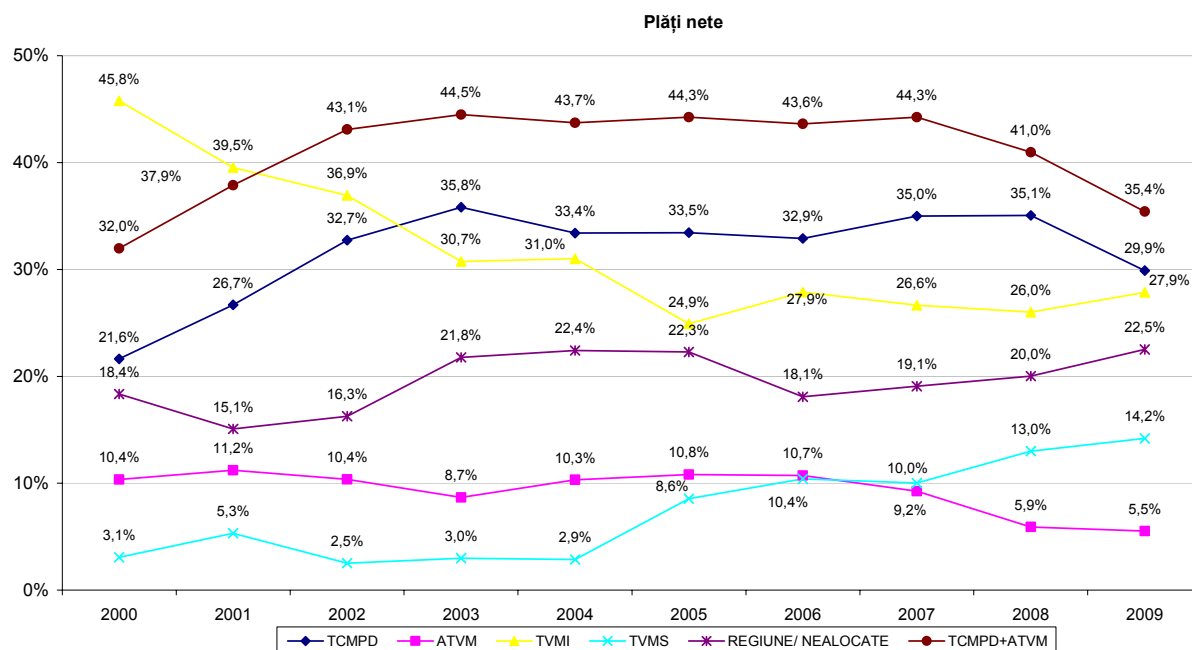
Angajamente 2009 în milioane EUR
Resurse AOD gestionate de Comisia Europeană.

Graficul 2: Consens european: domeniile legate de cooperarea UE pentru dezvoltare

Angajamente 2009 în milioane EUR
Resurse AOD gestionate de Comisia Europeană.

Graficul 3: 2000-2009 Sărăcia

2000-2003 Raportul Comisiei Europene către CAD (respectând aceeași metodă: alocări specifice pe TCMPD/TVMI - inclusiv BEI-/Plăți totale)

2004 Informații din raportul anual

2005, 2006, 2007 Informații din rapoartele anuale, potrivit listei CAD a beneficiarilor, actualizată în 2006

2008 Informații din raportul anual - în conformitate cu lista CAD a beneficiarilor, actualizată în 2008.

2009 Cifre provizorii, exercițiul anual de raportare - în conformitate cu lista CAD a beneficiarilor, actualizată în 2008.

TCMPD: Țările cele mai puțin dezvoltate

ATVM: Alte țări cu venituri mici

TVMI: Țări cu venituri medii, categoria inferioară

TVMS: Țări cu venituri medii, categoria superioară

REGIUNE / NEALOCATE: Programe regionale și nealocate

Scăderea procentajului pentru TCMPD poate fi explicată în parte prin creșterea plăților totale AOD în special pentru programele regionale/ nealocate. De aceste programe beneficiază și țările cel mai sărace.

În noua listă CAD, care a intrat în vigoare în 2008, o serie de ATVM au fost reclasificate ca țări cu venituri medii, categoria inferioară: Camerun, Capul Verde, India, Republica Moldova, Mongolia, Nicaragua și Republica Congo.